

משרד החינוך
מינהל החינוך הדתי
הפיקוח על לימודי אמנויות

תערוכה ארצית

ע"ש ציפורה לוריא

10

של בוגרי מגמות האמנות
בחינוך הדתי

שבט תשע"ד

ינואר 2014

HiT
מכון טכנולוגי חולון
Holon Institute of Technology
איכות ומצוינות

גבעת התחמושת
אתר לאומי

ללא כותרת | מאור בן דור, אלפנית אורט טבריה | מורה מנחה: תמר ארליך

תערוכה ארצית

ע"ש ציפורה לוריא

10

של בוגרי מגמות
האמנות
בחינוך הדתי

שבט תשע"ד

ינואר 2014

הפקה: מינהל החינוך הדתי - בת שבע סיאני, רכזת הפרסומים; רויטל זיוון (שטרן), מפקחת על לימודי התקשורת והאמנויות | **הפקת התערוכה:** אורנה סגל, מדריכה ארצית לאמנות בחינוך הדתי | **אוצרת:** נחמה גולן, אמנית ואוצרת | **עיצוב גרפי:** סטודיו שחר שושנה | **הוצאה לאור:** גף הפרסומים, משרד החינוך
| **עריכה לשונית:** דליה דינו

אין בעל הנס מכיר בנסו ד"ר אברהם ליפשיץ / ראש מינהל החינוך הדתי

"כמעין המתגבר... והווי צנוע ומוחל על עלבוננו..."

בשנות הגלות עסק עם ישראל בעיקר בהישרדות. הוא שמר על דתו ואמונתו, התכנס ב-ד' אמות של הלכה, והוא לא הכיר ביטויי חיים של יצירה שאיננה תורנית, ספרותית.

חזרנו בחסדי השם לארצנו הקדושה, ובישראל הריבונית מתגלים כוחות היצירה הטבעיים והבריאים של האומה. וכך כתב הרב זצ"ל:

"כשכוח ישראל גדול ונשמתו מאירה בקרבו בהופעה וענפיו המעשיים מתוקנים, בסדור מלא, בקדושה בייחוד ובברכה, במקדש וממשלה, בנבואה וחכמה - אז ההתרחבות לצד החול, לעינוגי החושים הרוחניים והגשמיים...התגברות עז החיים הטבעיים, כל אלה טובים הם ומסוגלים להרחיב את אור הטוב..." (אורות עמ' סז)

היוצר הדתי נמצא בעולם קוטבי - מחד גיסא מפעפעים בו כוחות יצירה פנימיים רבים, ומאידך גיסא הוא נתון למסגרת מחייבת של הגבלות. הוא איננו חופשי ביצירתו. האמנם? ננסה להציג שלוש תשובות לשאלה משמעותית זו:

1. התורה מתגלה בכל מעשיו של אדם - "בכל דרכיך דעהו". כתב הרב זצ"ל במוסר אביך: "צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם... שהרי אין דבר בעולם שאינו לכבודו יתברך... שבעצמותם של הדרכים הוא יודע את הקב"ה." אפשרות זו מציבה את האדם היוצר - הרואה ביצירה שלו ביטוי לעבודת השם בשלמות, במקום שבו הקב"ה "מאפשר" לו, ואולי אפילו "מזמין" אותו ליצור ולבטא את עולמו הפנימי. היינו אולי מגדירים זאת כתפילה, כביטוי למעיינו הפנימי של היוצר. גישה זו מתאימה לדברים שכתב הרב (חדריו, כד): "אין אדם קונה שום מעלה, כי אם מתוכיותו, מעצמותו המהותית הפנימית, ולא ממה שבא לו מבחוץ, כי המקרים אינם מולידים את האושר האמתי. אבל הלא התורה והמצוות הן עצמיות האושר, והם באים לאדם מבחוץ לו? אמנם כאשר נתבונן נמצא, שכל אחד משיג מהתורה והמצוות רק מה שצפון בפנימיותו." לפי גישה זו אין סתירה בין כוחות היצירה של האדם לבין עולם ההלכה. בתוך עולם הציווי מוצא כל אדם את ביטוי האיש, את האות המיוחדת שלו בתורה הנובעת מייחודיותו.

2. האדם זקוק למסגרת לציור שאותו הוא מבקש לצייר. היצירה המלאה - החופש, יוכל להגיע לידי ביטוי דווקא כשהוא נתון במחויבות. אין מקום ואפשרות לחופש מוחלט ומלא ללא שום גבול! וכך כתב הרב זצ"ל: "נוהרים אנו

משיכרון והפרזה, אפילו מהדברים היותר נשגבים ונעלים. הצדק הוא נר לרגלנו, ואנחנו קוראים במקרא קודש 'אל תהי צדיק הרבה'. החכמה היא אור חיינו ואנחנו אומרים: 'אל תתחכם יותר', 'אכל דבש הרבות לא טוב'. זהו הכלל המקיף את כל חוג חיי עם עולם. מעולם לא נתמכר לאידיאה פרטית אחת במידה זו, עד שנהיה טובעים במצולותיה עד לבלי יכולת לתן לנו קצב ומידה להרחבת ממשלתה..." (אגרות הראי"ה א, עמ' רה) השילוב המלא בין היכולת לתת דרור ליצירה, הנובעת מהלב ההומה, לצד המחויבות ההלכתית המגיעה "מבחוץ", הם אלה שאינם מאפשרים לאדם להתמכר לאידיאה פרטית בצורה מופרזת. "הריקוד" העדין, בין החוץ והפנים, מוליד יצירה שלמה.

3. אין זה הכרח שהדרך ליישוב הסתירה הנוצרת בנפש האדם סלולה היא. אין זה ברור כלל כי היא ניתנת לפתרון. ייתכן ועל האמן לשאת מאבק פנימי זה לאורך ימים, כשם שמבקשי המוסר האלוקי או מחפשי פתרון בעיית הגמול לא תמיד מצאו בליבם יישוב לקושיות כולן. האמן הדתי, החי בפנימיותו את ההיקף המלא של המפגש בין שורש נשמתו לבין דבר ד' ואינו מוצא מרגוע לנפשו, יוכל להתנחם בהכרה שהעולם הפנימי הגועש הוא עצמו מהווה מבוע אין סופי ליצירה.

ואולי בשולי הדברים נציע הדרכה שמלמדת אותנו המשנה, במסכת אבות על האדם שהוא "כמעין המתגבר". רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה... נעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, והווי צנוע, וארך רוח ומוחל על עלבוניו..." (אבות ו, א) המשנה הבינה היטב את הסכנה הטמונה במי שהוא "כמעין המתגבר" והצמידה למידה נפלאה, יצירתית זו את: "והווי צנוע... ומוחל על עלבוניו..." שתי תנועות נפש ניגודיות; יצירה, פריצה החוצה, "כמעין המתגבר" לצד היכולת לוותר, לקחת צעד אחורה "הווי צנוע וארך רוח ומוחל על עלבוניו..." זה עולמו הדואלי, ההרמוני והשלם של היוצר איש התורה.

מורים ותלמידים במגמות היצירה, כולם יקרים מאוד,

העולם הפנימי הגועש, המצוי בליבות היוצר - איש התורה, מחייבים את כולנו להירתם ולהעמיק את הלמידה העיונית התורנית לצד בירור וגילוי כישורים נוספים כמו: רגש, דמיון וכוחות יצירה. אנחנו צריכים לחזק את הקשר האישי שבבסיסו אמון מלא בין המורה והתלמיד, רק באופן הזה יוכלו התלמיד והמורה, לצמוח רוחנית, כשההקשבה לעולם הנפש נמצאת במיטבה.

שנוכה כולנו להמשיך לגלות את עולמנו הפנימי בעוז, בענווה ובגילוי פנימי מתוך שמחה גדולה לזכות להיות עבדי ה'.

המשך הצלחה רבה!

עשור לתערוכת האמנות של בוגרי מגמות האמנות בחינוך הדתי!

רויטל שטרן-זיוון / מפקחת על לימודי תקשורת ואמנויות בחינוך הדתי

עשר שנים היא תקופה משמעותית שבה ניתן להביט בנחת על הנעשה. מגמות האמנות עולות כפורחות בבתי הספר הדתיים, ובשנים האחרונות אנו עדים להתפתחות מסוימת של הוראת תחומי האמנות גם בתוך מסגרות החינוך של הבנים.

עשר שנים זה זמן גם לחשבון נפש ולבדיקה עצמית. אנחנו, המחנכים, המורים והמנהלים, צריכים לשאול את עצמנו שוב ושוב, עד כמה אנחנו מוכנים לעמוד מול האתגרים שמזמנים לנו התלמידים שהאמנות היא שפתם והיצירה בנפשם?

עד כמה אנו מעשירים את עולמם התרבותי בעומק וברוחב ופותחים לפניהם אופקים חדשים? עד כמה אנחנו נותנים בידם כלים להתבוננות ולביקורת? עד כמה אנחנו מסייעים להם לעסוק בתפר הזה שבין עולמם ותרבותם היהודיים לבין העולם התרבותי המציף שאליו הם נחשפים יום ביום בכלי המדיה השונים?

אני רואה במגמות האמנות סוג של מעבדה שבתוכה עושים ניסיונות; ניסיונות של ביטוי אישי, חזותי ויצירתי, ניסיונות של יצירת מדרש חדש בעולם יהודי מתפתח. ניסיונות להטעין את החיים בעשייה שהנפש מעורבת בה ויוצרת משמעות הוליסטית לקיום של היחיד ושל החברה.

יש באמנות צד של בדיקת גבולות, אבל אם השיח היצירתי בתוך המגמה מובל באופן כן ונכון, בדיקת הגבולות רק מביאה ומקדמת עוד ערוצי דיאלוג. באמצעות האמנות אפשר לבדוק עד כמה אפשר להרחיב את הגבולות בתוך המסגרת, בתוך השפה, ולצורך זה על המורה להיות נכון להקשיב לרחשי הלב של תלמידיו ולעבור אתם את המסע הנפשי הזה שאליו מובילה אותם היצירה.

אני רוצה להודות למורים לאמנות, על עבודת הקודש שהם עושים עם תלמידיהם. לא תמיד עבודתם והשקעתם מובנים ומוערכים בתוך מסגרות החינוך, וכאן המקום לציין את מסירותם ואת הצמא המתמיד של רבים מהם ללמוד ולהתחדש.

אני מבקשת להודות למסלולי ההכשרה לאמנות במכללות הדתיות - מכללת אמונה ומכללת תלפיות על תמיכתם בבוגרי החינוך באמצעות מלגות לימוד למצטיינים.

תודה למכון הטכנולוגי בחולון שהצטרפו השנה גם הם למעניקי המלגות. תודה לאורנה סגל, המדריכה הארצית לאמנות בחינוך הדתי, על ההובלה של המגמות לקראת הקמת התערוכה. תודה לשותפות שלי במשרד החינוך הגב' עינת קר'צמן, מפקחת מגמות אמנויות העיצוב במנהל מדע וטכנולוגיה ולד"ר סיגל ברקאי, מפמ"ר אמנות חזותית במשרד החינוך.

ולבסוף תודה גדולה לנחמה גולן - אוצרת התערוכה הארצית זו השנה החמישית ברציפות. ■

בסימן בוגרים

נחמה גולן / אוצרת התערוכה

יוצרים יקרים!

חגיגת עשור לתערוכה הארצית תשע"ד קושרת בין עבר להווה, ומעלה מחשבה וזיכרון על אודות האישה שעל שמה קרויה התערוכה - ציפורה לוריא .

ציפי הייתה הכוח המניע, והיד המנענעת את עריסת התרבות והאמנות במגזר הדתי-לאומי, נוכחת, מזינה ומאזינה לקולות - המבקשים להכנס בשעריהן, ופעלה להפגישם בתכנים, בצורות, ובמסורות שטרם קבעו מושבם בכותל האמנות. ציפי עודדה אותם לתרום ולהעשיר את שפת האמנות מעבר לגבולות המסומנים.

תערוכת הבוגרים חושפת מעין "עולם מעט" של כישרונות צעירים, המנסחים ומביעים את עצמם באמצעות השפה החזותית.

אני מקווה שתערוכה זו תתרום לחוויית ההתבוננות שלכם ושל הצופים בתצוגה ותשקף, ולו במעט, את נקודת מבטכם האישית.

שאו ברכה והצלחה בדרככם החדשה!

תודה מיוחדת לכל המורים שתרמו, ליוזם והוסיפו על תהליכי היצירה של התלמידים. ■

דברי המדריכה הארצית

אורנה סגל / מדריכה ארצית לאמנות בחינוך הדתי

לפני כעשור, כשנהגה רעיון התערוכה של בוגרי מגמות אמנות, הדיבור על אמנות ויהדות היה חדשני, הססני ואולי אף נועז. רעיון זה נראה שייך לאנשים עם רוח מיוחדת, אנשים הרוצים חיבור לעולם רוחני שאיננו אך ורק מילולי, ושטרם נמצא לו מקום ראוי בין כותלי בתי החינוך הדתיים. העיסוק באמנות נחשב למסוכן, ללא מגובש ולא ברור היה לאן הוא עלול להוביל. המגמות הבודדות שהיו בתיכונים הדתיים, פעלו בשקט אך הובלו בנחישות על ידי מנהלי בתי ספר שהבינו את חשיבות הביטוי היצירתי. בה בעת, גם במסדרונות הפקולטות למדעי הרוח שבאוניברסיטאות, אפשר היה לראות מעט אנשים מהמגזר האמוני שבאו להרחיב אופקים בתחומי האמנויות. ציפי לוריא, שהייתה בין אנשים אילו, רצתה מאד לפתוח את הצוהר לכדי דלת ולפתח את תחום האמנות במגזר הדתי, כדי שהאנשים המתעניינים והמוכשרים ממגזר זה יוכלו לבוא בשערי העיסוק האמנותי.

הצורך לשתף ולחלוק הגיגים ודרכי ביטוי, באמצעות האמנות הפלסטית, תורגם ליזמת הפקת תערוכת בוגרים ארצית בהובלתה של רויטל שטרן - המפקחת על תחומי האמנויות בחמ"ד, ובהנחייתה של ציפי לוריא - אוצרת התערוכה. המיזם, שהפך כבר למסורת, הציג את ההתרחשות המבורכת שהתפתחה בין כותלי בתי הספר שבהם קיימות מגמות אמנות. משנה לשנה רבו המשתתפים, ואף הצטרפו מכללות המעניקות מלגות לשם עידוד וטיפוח יצירה בקרב צעירי וצעירות המגזר. וכך הגענו לתערוכת העשור עם מודעות אמתית לחשיבותה של היצירה ועם בוגרים רבים המשתלבים בלימודי אמנות גבוהים, פועלים כאמנים צעירים וחלקם אף לוקחים חלק בהנחלת האמנות לדור הבא.

תערוכה זו הינה פרי ביטוי לתהליך שמובילים ברצינות, בעקביות ובעומק, מורי מגמות נפלאים, המנווטים את תלמידיהם המוכשרים להישגים מרגשים ולתחושת מסוגלות ורצון להתקדם הלאה בתחום. אני מרגישה שאיננו לבד בדרך זו וששותפים רבים לנו, ואני רוצה להודות על כך לוועדות ההיגוי, שבה חברים גם תלמידי חכמים הרואים את האור בחיבור המיוחד הזה. למפמ"ר על אמנות חזותית במזכירות הפדגוגית - ד"ר סיגל ברקאי ולמפקחת על אמנויות העיצוב במנהל מדע וטכנולוגיה הגב' עינת קריצמן, העובדות עמנו בשיתוף. לאמנים החברים בוועדת השיפוט, לאמנית נחמה גולן - אוצרת התערוכה, העושה עבודה נפלאה של ייעוץ, עיצוב ואוצרות, ולראש מנהל החינוך הדתי, ד"ר אברהם ליפשיץ, המניע תהליכים משמעותיים מתוך אמונה בחשיבות הרבה של האמנויות.

הערכה ותודה מיוחדת אני רוצה להביע לרויטל שטרן (זיוון), על הנחישות והדבקות במטרה, על סימון יעדים מוגדרים והשגתם, על עבודה ללא לאות, על פיתוח מגמות רבות ופיתוח תכני לימוד ייחודיים כבתי המדרש היצירתיים. והכול מתוך תחושת שליחות אמתית! ■

ציפורה לוריא

2008 - 1948

תושבת עפרה, נולדה בשנת 1948 בעיר קלוז' שברומניה ועלתה לארץ בגיל עשר. למדה באוניברסיטה העברית תולדות האמנות, ספרות אנגלית וספרות השוואתית והתמחתה בתיאטרון מודרני ובאמנות מודרנית. במשך שנתיים למדה אמנות אצל הצייר רפי לביא. כתבה רשימות ביקורת בעתון "דבר" וב"עתון 77" ובסוף שנות השמונים כתבה ב"נקודה" והגישה תכנית תרבות ב"קול ישראל". היתה אוצרת "הגלריה האחרת" בתל אביב, ביימה מחזות ומונולוגים של תיאטרון נשים. צפורה לימדה אמנות במכללות "תלפיות" בת"א ו"אמונה" בירושלים.

בשנותיה האחרונות אצרה ציפורה לוריא את התערוכה הארצית של בוגרי מגמות האמנות במנהל החינוך הדתי ועשתה זאת באהבה ובמסירות רבה מתוך אמונה ורצון לטפח את דור האמנים של העתיד.

טליה אוחיון שבר ותיקון אולפנת בנ"ע, נריה מורה מנחה: מיכל צוף

יצרתי פסיפס משרשרת חרוזים שהתפרקה ולבשה צורה חדשה שונה ויפה לא פחות מהצורה הקודמת. הפסיפס מרהיב, צבעוני ועשיר. אפיינתי באמצעות השרשרת ותמונת החרוזים את המקומות שבהם בעקבות קרע נוצר משהו חדש, מתוך התפוררות - בניין, מתוך ההתפרקות - חיבור ומתוך השבר - תיקון.

טכניקה | פסיפס מחרוזים

הודיה בנון

אמא

אולפנת בנ"ע, נריה

מורה מנחה: מיכל צוף

חיים ומוות,
יש - אין,
חסר, חסר, חסר
והחסר כל כך כואב!
ריק
אימא שלי,
היא כבר איננה כאן,
המקום שלה נותר ריק,
מיותם,
ובמקומו נותרו מעט סימנים,
מעט מדרך חיים,
כמעט שקופה,
וכל כך מועטה,
אך בכל זאת דרך.

טכניקה | עפרונות צבע על נייר קנסון

הטכנולוגיה בדורנו היא גולם הקם על יוצרו. היא שולטת בחייו של האדם ואף גורמת לכך שבני-האדם יתרחקו זה מזה ויהיו בודדים. עבודתי מורכבת משני ייצוגים: חומר הפימו הגולמי הינו חומר רך המתקשה לאחר העיבוד. הוא מסמל קשרים חברתיים שהפכו לקרים ומנוכרים. הסרטון מציג יד המנערת בועה קטנה ובתוכה דמויות זעירות המצויות בחלל נוזלי. הנוזל מאפשר את פעולת הניעור, כמטפורה לניעור החברה מהמצב שבו היא מצויה. ■

מיכל מטייב
ירוס קטלני
אולפנית בנ"ע, תל אביב
מורות מנחות: הילה סבן,
עופרה גרוסמן

טכניקה | פיטול בפימו, רדי מייד, וידיו ארט

שירה כהן אהבה מזויפת אולפנית תל אביב

מורות מנחות: הילה סבן,
עופרה גרוסמן

בחרתי בנושא אהבה מכיוון שיום-יום אני רואה גילויי חיבה מוגזמים בין אנשים. הפגנות החיבה המוגזמות הוציאו את המשמעות והייחודיות של המחוות האלו, והפכו אותן למשהו זול. כף היד שיצרתי אינה פתוחה, היא אינה מסוגלת לקבל או לתת, הדבר מסמל את אי היכולת של הדמות לתת אהבה אמיתית, מכיוון שאינה יודעת איך. ■

טכניקה | צריבה על עץ, פנדה

טכניקה | אקריליק על בד

מאור בן דור ללא שם

אולפנית אורט, טבריה

מורה מנחה: תמר ארליך

ביצירה זו רצייתי לבטא את חוסר הייחודיות שאדם יכול להיגרר אליה כשהוא הולך בדרך שמכתיבה לו החברה. במסגרת הקנבס כתוב קטע של הרב קוק מתוך הספר "אורות הקודש" שמאוד התחבר ליצירה:

"ואני בתוך הגולה, האני הפנימי אינו מתגלה לאדם, רק לפי מדת הטהרה והקדושה שלו, לפי המידה שבה הנשמה מאירה באדם. חטא האדם הראשון בכך שהתנכר לעצמו..." ■

טכניקה | דישום על בד

הציפור צופה על העולם בפרספקטיבה שונה משלנו, אולי שלמה יותר. היא מתבוננת, עפה ורואה את העולם כפי שהוא - את היפה ואת המכוער, את הפשוט והקשה, לא נחסך ממנה כלום. היא רואה את התמונה המלאה. את התמונה שלנו - לבני האנוש, קשה כל כך לראות. בפרויקט שלי בחרתי לעסוק בציפורים בעקבות תהליך שאני עוברת, תהליך של התבוננות, הבנה, יציאה ממצב כואב והסתכלות חדשה עליו בצורה שונה, נכונה יותר. ■

נורית פינטו

ציפורים

אולפנית אורט, טבריה

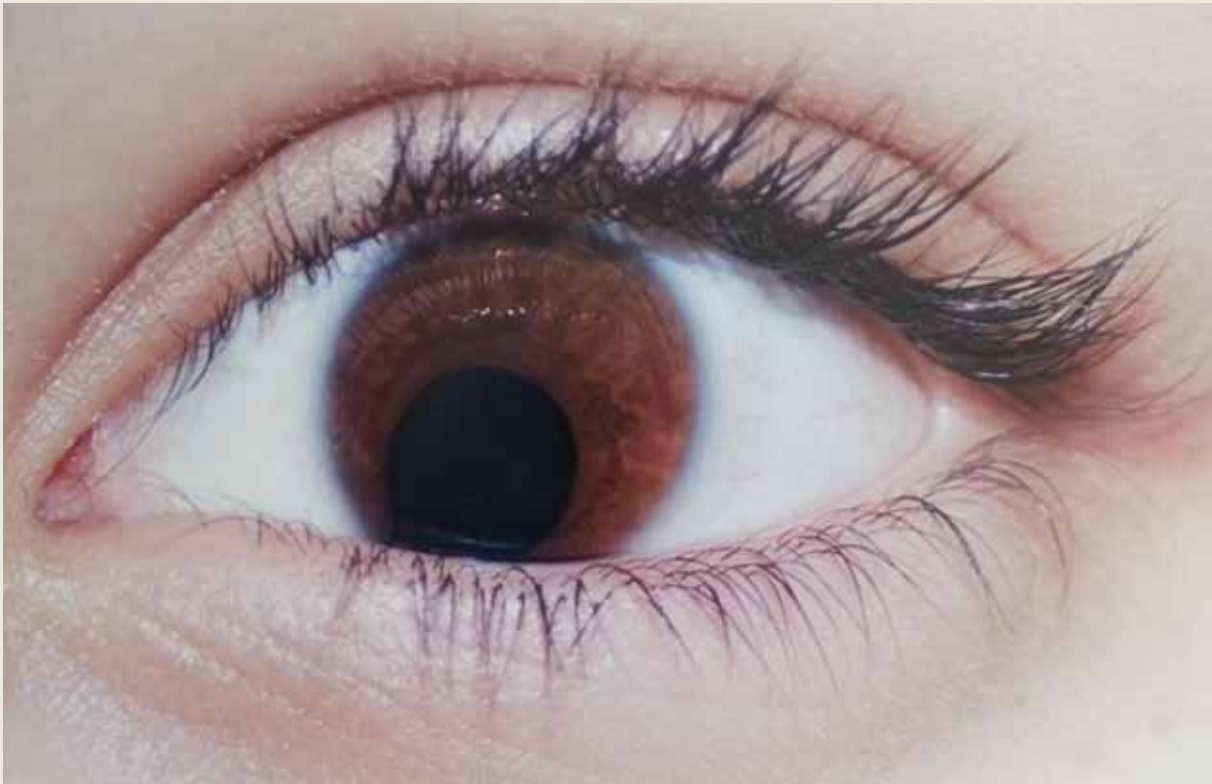
מורה מנחה: תמר ארליך

טכניקה | מגורות ניר שחור

איילה סובול המבדיל בין אור לחושך אולפנית אורט, טבריה מורה מנחה: תמר ארליך

מימי ילדותי המוקדמים נחשפתי להתמודדויות של אחי ושל אחותי עם בעיות ראייה. כשאחותי נולדה סברו הרופאים שהיא תהיה עיוורת, וזאת בגלל מבנה העין המיוחד שלה. לשמחתנו לאחר תקופה, שבה עברה בדיקות רבות, גילו הרופאים כי מילימטרים ספורים הרחיקו אותה מרחק רב מעיוורון מוחלט והובילו אותה למצב ראייה מלא. אחי הגדול לעומת זאת נולד עם ראייה מושלמת אך בגיל ההתבגרות התדרדרה מאוד ראייתו והוא היה זקוק להשתלת קרנית. ■

טכניקה | צילום מעובד

נעמה אסולין ה-מחלה הידועה

אולפנית אורט, טבריה

מורה מנחה: תמר ארליך

בחרתי ליצור את הפרויקט שלי בנושא המחלה הידועה - הסרטן. בחרתי את הנושא הזה כי דודתי וחברה מהשכבה שלי נפטרו ממחלה זו. בחרתי בנושא זה כי הרגשתי מעין חובה כלפיהן, כלפי שאר האנשים בעולם שנפטרו מהמחלה הזו וכלפי אלו החולים עדיין. הפרויקט היה תהליך שבו נגעתי בתחושות וברגשות. ■

מיצב, טכניקה | פיסול בשעווה ורשת בדול

צופיה אטיאס אני עצמי

אולפנת אמונה, פרדס חנה
מורה מנחה: צפורה כהן

הפרויקט שלי עוסק בקשר עם הילד וביחס
אליו - הילד הזה הוא אני.
הקולאז' מראה מצבים של שמחה, חום
ואפילו עצב.

ילדות אידיאלית המכילה גם עצב בתוכה! ■

טכניקה | מעורבות

תהילה שטראוס אבא שלי

אולפנת צביה, הרצליה

מורה מנחה: רננה שלמון

בחרתי להקדיש את פרויקט הגמר שלי
לאבא שלי. ניסיתי לשקף את דמותו ועד
כמה הוא מיוחד עבורי. ובעיקר עד כמה
אני אוהבת ומעריכה אותו. ■

טכניקה | נושמים על קרטון ביצוע

אריאל בן שושן אז והיום

אולפנת צביה, הרצליה

מנחה: רננה שלמון

הנושא שעסקתי בו הוא שינויים. שתי היצירות מנוגדות זו לזו מבחינת תקופות, הן מבטאות שינויים העוברים על החברה בחלוף השנים. השמלה המעוצבת כשמלות העבר, עשויה מניילון קליל המבטא את פשטות האופנה היום וקלילותה. הטיימסקוור, כידוע, מסמל את העיר המודרנית, המשוכללת, הססגונית. באמצעות שימוש בייצוג החיצוני רציתי להראות איך האדם, החברה והעולם משתנים במהלך השנים גם בהיבט עמוק יותר. ■

טכניקה | פיסול בשקיות ניילון, קולאז'

"לעתים אני רוצה לקום ולשאול את אלוקים, מדוע הוא נותן
יד לעוני, לרעב ולכל יתר העוולות בעולמנו, מדוע הוא אינו קם
מכיסאו ועושה מעשה... אבל אז אני חושש שהוא עלול לקום,
לפנות אלי, ולשאול אותי את אותה השאלה." ■

הודיה אקשטיין ללא כותרת

אולפנת אורות עציון, ראש צורים

מורה מנחה: שקד מימרן

טכניקה | מעורבת

ציפורה ווגליין

ואומר עם קני אגווע וכחול ארבה ימים. (איוב כט)

אולפנת אורות עציון, ראש צורים

מורה מנחה: שקד מימרן

טכניקה | גרינה באמצעות המטה וחיתוך שעווה, חביטה על ביצי יען

"זהו עוף ושמו חול,
ולא נקנסה עליו מיתה,
שלא טעם מעץ הדעת
ולבסוף אלף שנה
מתחדש וחוזר לנערותו."

(בראשית רבה יט)

עוף החול מסמל
התחדשות ותקווה.
מחזוריותו, המאפשרת תמיד
התחלה חדשה,
היא המאירה בקצה
המנהרה ומותירה
מקום למחר. ■

חן שבו כמה פעמים זה היה שם אבל אף פעם לא שמתם לב? תיכון אזורי שק"ד דרכא, שדה אליהו מורות מנחות: ענבל לדרמן, זיוה וויס

בחרתי לעסוק בסיטואציות קשות
בחברה - אלוהול, אלימות, עוני,
רעב ובדידות.
צילמתי את חמשת המצבים. כל
צילום מוּסתר באופן חלקי על ידי
תריס, המאפשר למתבונן לפתוח
או לסגור, להתייחס לזולת או
להתעלם ממצוקתו. ■

טכניקה | מעורבת, צילום ותריסי-עץ

שרון בנשטי בגובה העיניים תיכון אזורי שק"ד דרכא, שדה אליהו מורות מנחות: ענבל לדרמן, זיוה וייס

בחרתי להציג את דמותו של
ה"הומלס" בגובה העיניים, על כן ציור
במקום על הקרקע, על מנת שנוכל
פעם אחת בחיים להישיר אליו את
המבט ולהתבונן בו בגובה העיניים. ■

טכניקה | פחם על לוח עץ ורדי מייד

חן גולד חופים הם לפעמים תיכון אזורי שק"ד דרכא, שדה אליהו מורות מנחות: ענבל לדרמן, זיוה וייס

את ההשראה לעבודה שאבתי
מעבודותיו של רנה מגריט
"המצב האנושי 1"
המטשטשות את הגבולות בין
מציאות לאמנות. הים בעל פנים
רבות, משתנה ללא הרף ומכיל
רבים גלויים ונסתרים. בחרתי
לעסוק בשאלת ההתבוננות
האנושית על אובייקט, האם יש
דבר כזה - אובייקטיבי? האם
ההתבוננות האנושית הופכת כל דבר
לסובייקטיבי?
העבודה בנויה משלושה ציורים
בגדלים שונים, המציגים התבוננות
בים מזוויות שונות. ■

טכניקה | שמן על בד

מיכל וייס

בן אדם כעץ שתול על מים, שורש מבקש

תכון אזורי שק"ד דרכא, שדה אליהו

מורה מנחה: ענבל לדרמן

בחרתי בנושא הגדיעה לעומת המשכיות החיים, נושא שגובש בעקבות המסע שלי לפולין. העץ הגדום מסמל את הניסיון לגדום את חייו של העם היהודי, המים מסמלים חיים, והמפל מסמל את ההמשכיות והזרימה. ברקע שלושה צילומים שצילמתי בפולין, המתכתבים עם המפל ומשקפים את הרעיון שאפשר לצמוח מתוך משבר וקושי. ■

טכניקה מעורבת | צילום, עץ, מים, נר

טל שטרן אל תשליכני לעת זקנה, ככלות כוחי אל תעזבני.

תיכון אזורי שק"ד דרכא,
שדה אליהו

מורות מנחות:
ענבל לדרמן, זיוה וויס

בחרתי להציג את בגידת הגוף. הניגוד בין
הגוף הנחלש של האדם המזדקן, לבין הנפש
הנשארת במיטבה על ידי שימוש בטכניקת
רדי-מייד.

חיברתי בין כיסא גלגלים מתכתי, שנועד
לסייע לזקן, לבין כיסא נדנדה מעץ שנעים
לשבת בו. הכיסא התלוי מייצג את חוסר
השליטה של האדם בגורלו ותלותו בגורמים

■ חיצוניים.

טכניקה | רדי מייד

מיטל קורץ

גבורה בחשיכה

אולפנת צביה יצירתית, ירושלים

מורה מנחה: ברוריה בראונר

ישנו קו דק ולא נראה בין גבורה
לגאווה. אני מציגה שברי רגעים
שמהם עולה השאלה - האם זו
גבורה או גאווה. ■

טכניקות | מעורבות

תמר זרון עוד אבנך ונבנית אולפנת קריית ארבע

מורה מנחה: מוריה וייס

בעולם שלנו, כמעט לכל אדם יש
"קיר" בפייס בוק, בטוויטר - קירות
וירטואליים.
מטרתו של קיר זה היא "לשקף"
את בעליו באופן המרשים, המעניין
והמייצג ביותר.
אך בפועל זהו קיר "תדמיתי" המציג
את האדם באופן שטחי.
בעבודה שלי בחרתי להציג דמות
בבנייה כפי שאני חושבת שבנייה
צריכה להיות,
כפי שאני חושבת שקיר של כל אחד
צריך להבנות.
"עוד אבנך וניבנית..."
(ירמיהו לא, ג)

טכניקה | גרעיה וגילוף באבן

רוני דיאור

תיקון

אולפנית בנ"ע ישורון, פתח-תקווה

מורה מנחה: רננה כהן

"הקב"ה בונה עולמות

ומחריבן."

(זוהר. חלק א, דף כה)

בעולמנו דברים נוצרים כל הזמן ואז מתפרקים, נהרסים או נשכחים ולבסוף נבנים מחדש. זהו מעין תיקון מתמיד שהעולם עובר. בפרויקט החלטתי להביא לידי ביטוי זוויות שונות של תיקון. ■

טכניקה | אקריליק על בד

דקלה גולדנברג

שימור התנע

אולפנית בנ"ע ישרון,
פתח תקווה

מורה מנחה: רננה כהן

מה משפיע יותר על האדם, גורל קבוע מראש, או מעשיו וגישתו של האדם? בעבודתי, ייצגתי את כל גורמי ההשפעה אשר גרמו לי להפוך לנערה שאני היום. בציורי הפחם הבחנתי באנשים המקיפים את האדם מרגע לידתו עד יום מותו ועוזרים לו לעצב את אישיותו. כמו כן פיסלתי מגבס חמישה כדורים. כל כדור מסמל מקומות, אירועים, אנשים או חוויות אשר נחשפתי אליהם במהלך חיי ושעזרו לי להגדיר את עצמי ואת אישיותי. הכדורים תלויים-צמודים אחד לשני כך שכל תזוזה של כדור אחד משפיעה על האחרים, על פי חוק שימור התנע בפיזיקה. ■

טכניקה | פחם על קרטון

נטע יעקובוביץ

האמת שמעבר
אולפנית בנ"ע ישורון,
פתח תקוה
מורה מנחה: רננה כהן

כאשר אנו פוגשים אנשים חדשים.
אנו מסתכלים על החיצוניות שלהם
ומקטלגים אותם בראש לפי תוויות
מסוימות עוד בטרם דיברנו אתם.
בפרויקט שלי בחרתי להאיר את עיני
הצופים להרגל זה שכולנו סיגלנו
לעצמנו. ■

טכניקה | אקריליק על בד

משפחתי ואני, יוצאי העדה האתיופית, סבלנו מגזענות. הפרויקט שלי נועד להעלות את המודעות לתופעת הגזענות כלפי אנשים כהי עור המקוטלגים כמנקי רחובות ואף מכונים בשמות גנאי. ■

חרות אטלאי גזענות

אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין

מורה מנחה: רינה פרל

טכניקה | מעורבת

דניאל קזס התעללות בבעלי חיים אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין מורה מנחה: רינה פרל

כבר בילדותי הרגשתי מחוברת לבעלי חיים. אני מרגישה שלאנשים לא
אכפת מהם ואני רוצה להעלות את המודעות לנושא.
בפרויקט השתמשתי בכריכות של סיפורי ילדים ידועים, שמופיעים בהם
בעלי חיים, והמראים בדרך כלל עולם טוב ומושלם. באמצעותם הראיתי
סוגים שונים של התעללויות. ■

טכניקה | אקריליק על בד

גפן הורוביץ האדרת נשים

אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין

מורה מנחה: רנה פרל

"אין בתורה הדרת נשים. יש בתורה הקדושה הדרת גברים מן הנשים, כדי להגיע להאדרת נשים. שנתנהג כלפיהן בהערכה רבה בגלל אישיותן, ושלא נתאווה להן בגלל נשיותן."

(הרב ד"ר רצון ערוסי, רב העיר קריית אוננו)

טכניקה | מעורבת

ישראל מלר

שנאה עצמית

תיכון מעלה ערב ג'נוגלי, ירושלים

מורה מנחה: ברוריה בראונר

אינני אופטימי, כפי שאני מציאותי, ביחס למערכות יחסים שלי עם אנשים ועם הפלנטה הזאת. כל עוד לא הבנתי, שאני הוא הסופר של סיפור חי, לא אוכל לגדול ולהשתנות. ■

טכניקה | מעורבת

אליה שמעונוב הנגד

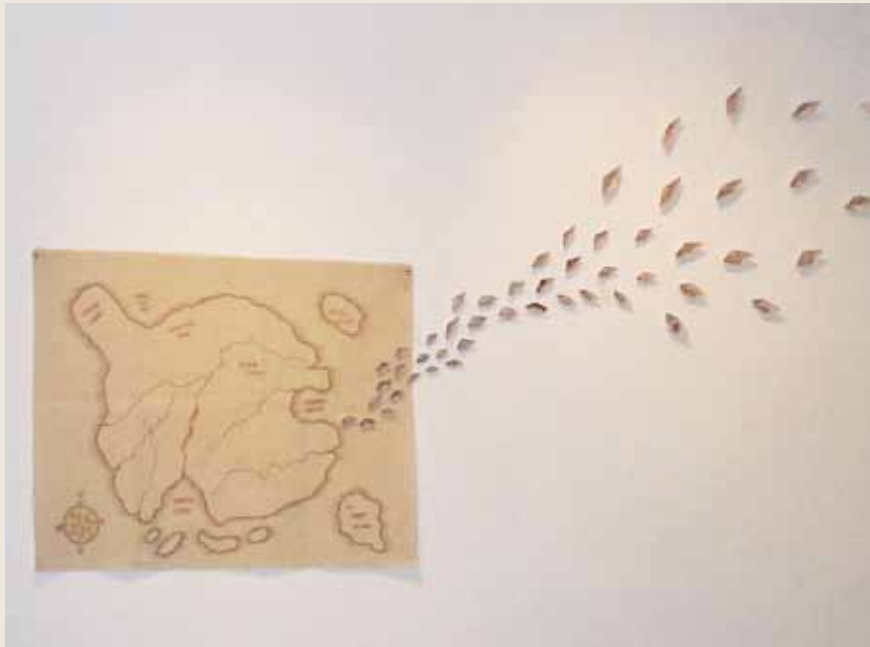
תיכון מעלה ערב ג'ינוגלי, ירושלים

מורה מנחה: ברוריה בראונר

בילדותי נחשפתי לעלייה האתיופית על קשייה ועל מורכבותה. יצרתי חמש יריעות עשויות בד אתיופי מסורתי, עבדתי בטכניקות מסורתיות וציירתי בתבלינים אתיופיים. כל יריעה מייצגת דף בסיפור העלייה האתיופי - מהמסורתי אל השבר שבקליטה. ■

טכניקה | מעורבת

טכניקה | דיו על בד, אוריגמי

מאי רווח My Neverland

אולפנת אמונה
לאמנויות, ירושלים

מורים מנחים:

בת שבע גז' ופורת סלומון

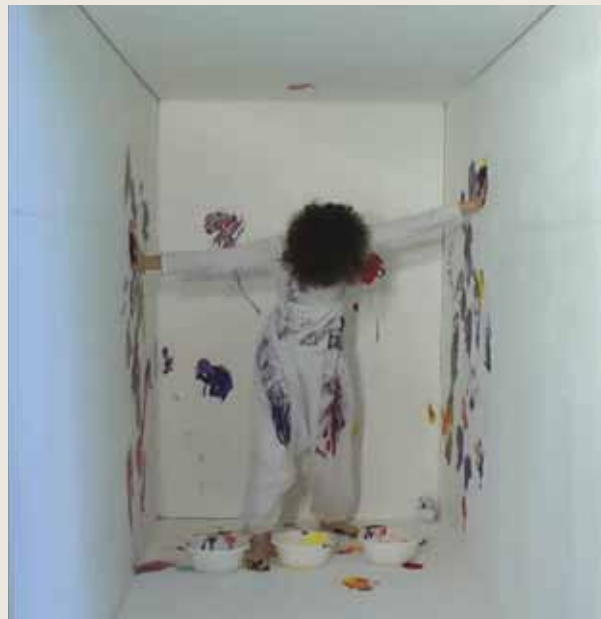
יצרתי סימני דרך למקום לא מציאותי. בניתי סירות מדפי הספר "פיטר פן" וכיוונתי אותם למפה של Neverland. למקום של בריחה מהחיים והתעלמות מהמציאות היומיומית, מקום ששם הילדים אינם גדלים ונשארים בתמימותם. האם אכן יש מקום מושלם שאין בו כלל בעיות וקשיים? ■

תמר שוויקה פלונטר

אולפנת אמונה לאמנויות, ירושלים
מורים מנחים: בת שבע גז' ופורת סלמון

עבודתי מתארת כיצד האדם מתמודד עם כללי המשחק שהחברה מתיבה לו.

במשחק שבניתי כל עצירה של הרולטה מתיבה את הפעולה, הצבע והקיר. לכל קיר יש מספר משלו. כאשר האדם אינו מסוגל לפעול לפי החוקים, הוא נענש בהכתמת עצמו בצבע. הוא ממשיך לשחק שוב ושוב בכתמים. ■

טכניקה | וידאו ארט

זהר אריה

הקרב האחרון לחיים

אולפנת אמונה לאמנויות, ירושלים
מורים מנחים: בת שבע גז' ופורת סלומון

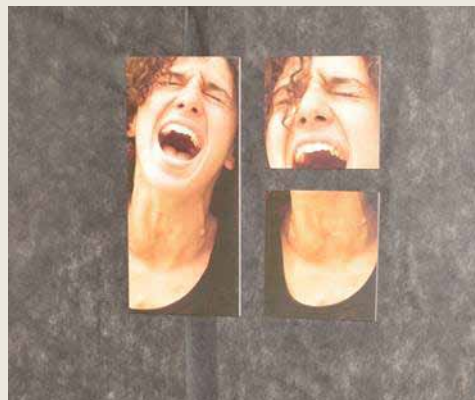
בעבודתי בחרתי לצייר את
אמונתי בתחיית המתים.
בציור מצוירים סבתי ושני
הסבים שלי ודודי. לעבודתי
קראתי "הקרב האחרון
לחיים", מכיוון שאני
מאמינה שתחיית המתים
■ זה הסיכוי לחזור לחיים.

טכניקה | שמן על בד

חגית הילמן הייתי ילדה מגמגמת אולפנת אי"ל ברמה, נוב מורה מנחה: סיגלית תמר בקר

"לא תמיד יוצאים לי המילים,
קצת מקושקים.
לא תמיד יוצאות לי המילים,
קצת מקושקים...
כל כולי מה שאני.
כל אחד יכול להבין את מה שאני."
(מתוך "משמעויות",
דין דין אביב ויעל נעים)

טכניקה | צילום מעובד

אמונה רוזנבלום הר מאיים אולפנת שעלבים

מורה מנחה: מלי כיאט

היצירה מבטאת את תחושותי כשאני עומדת בפני קושי. צל ההר מוסיף לאימה ולחרדה. ההשראה ליצירה היא מהזרם הקוביסטי. ■

טכניקה | קרטון, עיתון וצבעי אקריליק

צברי שיר מחוזה לאמן - וינסנט ואן גוך אולפנת אמית"ת נגה, רמת בית שמש מורה מנחה: אריאלה אלקיים

טכניקה | פלסטלינה על עץ

עבודתי נעשתה בהשראת יצירותיו של האמן הדגול וינסנט ואן גוך. בחרתי בו כיוון שאני מתחברת לטכניקת העבודה שלו - משיכות המכחול הקצרות ובעלות הרגש וההבעה. היצירות שלי עשויות מפלסטלינה, גיוון הצבעים והנחתם היו על פי המיקום ביצירה המקורית. כך יצא שהשתמשתי ביצירותיו של ואן גוך ובטכניקת העבודה שלו אך גם ניסיתי לתת כיוון ואמירה משלי. ■

"צווארון המעיל שלי דגדג את השערות בעורפי וליבי דפק בחוזקה. ואז משב אוויר חם, ולח ליטף את אוזני. לבי החסיר פעימה. הוא היה כל כך קרוב. באותו רגע הרגשתי את אפו על כתפי...לא יכולתי להאמין. דמעות הגיעו משום מקום וזלגו על הלחיים שלי. אני דיברתי אתו בשפתו שלו, והוא הקשיב...
(מתוך: "הנשמה של הסוס - שיעורים לחיים מתוך העדר", מאת ג'ו קאמפ). ■

רוני סילברמן נשמה של סוס

אולפנת אמית'ת נגה, רמת בית שמש

מורה מנחה: אריאלה אלקיים

טכניקה | פיסול בהרכבה בקאפה, אקריליק על פלסטיק

עליזה פיסקרו

The Teables

אולפנת אמי"ת נגה, רמת בית שמש

מורה מנחה: אריאלה אלקיים

הכול התחיל מטעות, תה נשפך על אחד הרישומים שלי. התקרית הזאת מצאה חן בעיניי והובילה אותי לבחון תוצאות של כתמי תה מסוגים שונים, על סוגי נייר שונים. גיליתי שסוגים שונים של תה מתפשטים בצורה שונה ויוצרים צבעים ומרקמים שונים. במבט לאחור למדתי כי לפעמים דברים שנראה בהתחלה שאינם מוצלחים יכולים להסתבר בהמשך כחידושים טובים. ■

טכניקה | אקריליק וזה על בד

טכניקה | תפירה וסריגה על בד

ענווה צרפתי

החוט המקשר

אולפנת אמית' נגה, רמת בית שמש

מורה מנחה: אריאלה אלקיים

בפרויקט שלי אני משתמשת בטכניקות התפירה, כדי להראות את התהליך האישי שלי בחיים - המעבר ממקום בטוח עם המשפחה, למעבר לרשות עצמי וההסתבכות שבדרך. ביצירה, הדמות תופרת את עצמה לדמות אפשרויות שונות - היא יכולה לפרוס חלק מעצמה או לתפור מחדש. האישיות שלי היא הנרקמת על ידי החוט. ■

נדב טייטלבוים

זהות, חוסר זהות

ישיבת בר אילן למדעים ולאמנויות, תל אביב

מורה מנחה: מיקי קוקולביץ

לאורך הפרויקט עסקתי בנושא היחסים בין זהות, חוסר זהות ומחיקת זהות. בעבודתי אני מציג חוסר זהות שנובע ממוות, מנורמות חברתיות ודתיות וממניעים נוספים. חוסר הזהות מתבטא באמצעות טשטוש, כיסוי והסתרה והופך את האדם הפרטי והאינדיבידואלי, בעל הרגשות, לדמות אוניברסאלית חסרת זהות. ■

טכניקה | אקריליק על חרט, אקריליק על בד

אסיי מקונן שורשי משפחתי

אולפנת נווה שרה הרצוג, בני ברק
מורות מנחות: כרמלה הלה וחגית אונגר

בחרתי להציג את
שורשי משפחתי
בסדרה של
דיוקנאות. התחלתי
בדיוקן עצמי, עכשווי,
ישראלי ודיוקנאות
של אמי ואבי.
בהמשך יצרתי סדרת
דיוקנאות סמליים
של בני משפחתי
שלא זכיתי להכיר.
בדיוקני האישי
שילבתי בשיערי
את צבעי הדגל של
אתיופיה. את סבתא
מסמל כד המייצג
את עיסוקה כקדירת
באתיופיה. את
סבא מסמל האריה
- הסמל האתיופוי
לשלטון, זאת משום
שנבחר למנהיג
הכפר אחרי שצד
אריה. את אחי הגדול
מסמלים כלי הנגינה
האתיופיים. ■

טכניקה | רישום

בחרתי להדפיס חיטה על אבנים, כי הם מסמלים התפתחות, צמיחה ובנייה בכל המובנים. מאבנים בונים בתים והחיטה היא מזון בסיסי הבונה ומפתח את גוף האדם. האדם זקוק יחסית למעט על מנת לגדול ולהבנות. בעבודתי השנייה יצרתי עצי שלכת, משבר, סוף, עצבות, אך כל משבר הוא אמצעי להיבנות, להתקדם, לצמוח ולשמוח כמו העצים החוזרים ללבלב. ■

סרקעלם אלמיהו צמיחה והתפתחות

אולפנת בנ"ע, כפר פינס

מורה מנחה: מלכה אלכסנדר

טכניקה | הדפס על אבן

טאג'יטו בקאלה רקמה

אולפנת בנ"ע, כפר פינס

מורה מנחה: מלכה אלכסנדר

טכניקה | רקמה אתיופית מסורתית על קנבס צבוע באקריליק

בעבודתי מוצגת ציפור צבעונית ועלה זית במקורה, בקצה העלה רקום מגן-דוד. עבודה זו מסמלת את שאיפתם של יהודי אתיופיה לעלות לארץ-ישראל, כמו היונה מתיבת נוח שבדקה אם אכן אפשר כבר לצאת החוצה. אני חיה בארץ כבר חמש שנים ועדיין חשה את המורכבות הזו של העבר וההווה. ■

אוריה פרויינדליך בין מציאות לזיכרון אולפנת בנ"ע, כפר פינס

מורה מנחה: בהירה רוזנבאום

יער לופובה הוא היער שכל קהילת טיקטון (טיקוצין) נרצחה בו וזכר
לא נשאר ממנה.

אני מגלפת דימויים של עץ, על עץ אורן לא מעובד, ומהדהדת
את השאלה האם הזיכרון הינו הדבר עצמו כפי שהחומר והדימוי
מהדהדים יחדיו. ■

טכניקה | 3 יחידות של עץ מעובד

ניצן עזריאל לשקר אין רגליים אולפנת בנ"ע, כפר פינס

מורה מנחה: בהירה
רוזנבאום

המשפט "לשקר אין רגליים".
מבטא את עצמת האמת לעומת
הבליו של השקר. לשקר אין
אחיזה במציאות. גם שפת הגוף
שלנו משתנה כאשר אנו משקרים,
השקר אינו טבעי לנו.
הילדה התמימה המצוירת בסדרת
התמונות דוהה אט אט. אך
ה"קרוס", שילוב האצבעות מאחורי
הגב, הוא "המכשיר" את השקר וגם
חושף אותו. ■

טכניקה | אקריליק על בד

טל רלב"ג

אמ"ת

אולפנת בנ"ע, כפר פינס

מורה מנחה: בהירה רוזנבאום

אמ"ת - אלימלך מרדכי תובל, סבא שלי, הוביל אותי לתהליך יצירה. לא זכיתי להכיר את סבי. הוא נפטר כחצי שנה לפני שנולדתי. ככל שחלפו השנים והתבגרתי יותר, התחלתי לחוש כאב על שלא זכיתי להכיר אותו. סבתי אמרה פעם שכל עוד אנחנו - הנכדים, חיים וממשיכים בדרכו של סבא שלי, גם הוא חי דרכנו. ציירתי את הדיוקן של סבא שלי מאחורי הדיוקן שלי כדי לבטא את הרעיון שהוא חלק מהדמות ומהאישיות שלי. ■

טכניקה | רישום מואר

עמיאל פרייסבלום מוזה

תיכון הימלפרב, ירושלים

מורה מנחה: שמעון אוזן

בעבודתי בחרתי לצייר את הסולן של להקת muse, מתיו בלמי, ופסל של מוזה אמתית. הלהקה מייצרת מוזיקת רוק אלטרנטיבית, או פרוגרסיבית והיא הלהקה האהובה עליי - המוזיקה שלה משמעותית עבורי. שם הלהקה מתייחס למוזות של המיתולוגיה, האלות שנתנו השראה ליוצרי אמנות, והמקור ליצירותיהם. ■

טכניקה | דיו על קרטון ביצוע

אביתר בן-זקן גרניקה יהודית

תיכון הימלפרב, ירושלים

מורה מנחה: שמעון אוזן

כאשר פיקאסו הציג את היצירה "גרניקה" הוא הקריא את השורות הבאות:

"צעקה של ילדים, צעקה נשים,

צעקה ציפורים, צעקה פרחים,

צעקה של קירות ואבנים."

מילים אלו הזכירו לי את השואה, ולכן רציתי להשתמש בגרניקה כדי להביע צעקה אחרת.

המתבונן חושב שהוא רואה את הגרניקה, אך במבט נוסף יגלה את המאפיינים הייחודיים. ■

טכניקה | צבעי אקריליק על בד קנבס

טכניקה | קולאז' צמר פלדה וצמר גפן

מיתר שוקרון אמת ושקר - שחור ולבן אולפנת גילה, בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

עבודתי מתייחסת לניגודים המושלמים
היוצרים שלם, שחור-לבן, כהה-בהיר,
רך-קשה, נעים-נוקשה, מלטף-פוצע.
את הניגודים האלו הבאתי לידי ביטוי
בעזרת שני חומרים הנראים ואפילו
נשמעים כאילו אחד הם - צמר גפן וצמר
פלדה. בשמותיהם יש גם מיזוג מושלם
וגם ניגוד מושלם. ■

יקירה רודאף

חרם

אולפנת גילה, בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

היצירה שלי עוסקת בחרם חברתי "המוחק" את הילד. בעבודתי מצוירות שלוש תמונות של ילדים, המתוארים בשיא הכיף של עשייה רעננה, ילדותית, מתלהבת. פתאום חלק מהדמות נמחק. ילדותו של הילד נמחקת אט אט וכביכול הוא מפסיק להתקיים. תחילה בחברה אבל אחר כך גם בעיני עצמו. ■

טכניקה | שמון על דיקט

בעבודתי אני מציגה מספר אובייקטים
המתייחסים לעיפרון בהקשרים שונים - צורניים
או רעיוניים אשר בכולם בא לידי ביטוי היחס
האישי, הקרוב והחם, אך גם הרתיעה והחשש
מהחותם שאותו הוא משאיר במילים. ■

הילה חדד מסע בעקבות עיפרון אולפנת גילה, בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

טכניקה | מעורבת

דבורה תורג'מן

קרפה דיאם* / *carpe diem* אולפנת גילה, בית שמש

מורה מנחה: טליה פאר

בעבודתי לקחתי כמה רגעים קטנים ולכאורה שוליים בחיינו, והנצחתי אותם.

התמונות מצוירות על עלי שלכת ומסמלות בכך את הזמניות והעדינות של הרגע החולף. העלים מוצגים בתיבות זכוכית המעצימות את השבירות והעדינות של ה"רגע" עצמו ובו זמנית מסמלות את ההנצחה והשימור. ■

* ביטוי הלקוח מלטינית שכוונתו לבצל את היום, לחיות את הרגע.

טכניקה | מעורבת

אביטל ניימן אמפתיה

אולפנת לבונה, מעלה לבונה

מורה מנחה: לשם נתיב

מטרת העבודה הייתה להראות את הקשר בין בני אדם לבעלי חיים. ראיתי ילדים נכים רבים שהקשר שלהם לבעלי חיים עורר בהם שמחה והעלה חיוך על פניהם, למרות הסבל העובר עליהם. לדעתי הסיבה העיקרית לכך היא שבעלי החיים אינם שופטים אותם על פי מראם. ■

מגוון טכניקות | פחם ועפרון, אקריליק על בד

מיטל אהרן דיוקן עצמי אולפנת חורב, ירושלים

מורה מנחה: עדי דוד

ציירתי פסיפס של פנים
בצבעים שונים, המביעים
תחושות שונות, רגשות
והבעות.
כל הפנים הללו - הם אני.
את הדיוקנאות סידרתי כמו
חושן, כל דיוקן מביע פן אחר
באישיות שלי. ■

טכניקה | שמן על בד

מורגן חקון אין זו אגדה אולפנת חורב, ירושלים

מורה מנחה: עדי דוד

הילדות שלנו עטופה
בסיפורי אגדות. פיות
ימלאו את משאלותינו, בים
מסתתרות בנות ים, פיית
השיניים תחליף שן במטבע.
ההתבגרות מתגלה שלא
הכול יפה ווורוד. בעבודתי
בחרתי להראות, בטכניקה
נקייה ותמימה, שכביכול
נלקחה מסיפור אגדה, מה
היה קורה לפיה אגדתית לו
חיה במציאות. ■

טכניקה | שמן על בד

חן למברט קטע של ריקוד אולפנת חורב, ירושלים מורה מנחה: עדי דוד

ריקוד, אמנות התנועה והגוף.
סגנונות שונים, ובכל סוג של מחול- איבר אחד
מוביל והופך את התנועה לאמנות. ביקשתי
לתאר ארבעה סוגים של ריקודים באמצעות
ארבעה מקטעים שונים, ארבעה אברי גוף. ■

טכניקה | שמן על בד

מור מזוז בין חלום למציאות אולפנת צביה, בת ים מורה מנחה: שרה רוזנברג

היצירה מייצגת חלום. היא מייצגת את חלומי ורצוני הפנימי, העז - לשיר, ואת אי יכולתי להגשים את החלום בשל מחויבותה להלכה. ■

טכניקה | מיצב

שירה חיימוביץ' ההיית או חלמתי חלום?

אולפנת אוריה, גוש עציון

מורה מנחה: טלי פרקש

העבודה שלי מבטאת את הגעגוע שלי לאוטנטיות הישראלית, לשורשיות, לחיבור. יצרתי בהשראת "האנדרטה בקיבוץ נגבה" המייצגת את הגבורה הישראלית של אז. כמו באנדרטה, גם ביצירה שלי שלוש דמויות המייצגות עבורי מציאות ישראלית אידיאלית. את דמויות המופת שלי ליוויתי בטקסטים המבטאים את המפגש המורכב שיש לי עם האוטנטיות הזו. ■

טכניקה | שלושה ציורים בשמן ועפרונות על בד

לכל אדם יש רצונות, שאיפות וציפיות שאותן הוא חולם לממש. בדרך להגשמתם עלולים להתעורר קשיים ומניעות הצובעים את החלום בצבעים חדשים, מערפלים את המקור ומסתירים אותו. אל לו לאדם להצטער על תמונת חלומו שהשתנתה. אין זה שקר שעשה עם עצמו כי אם הבנה שלמציאות יש כוח משל עצמה והיא חלק מתמונת חייו. ■

עינת שימלמן רצון אמתי

אולפנת אוריה,

גוש עציון

מורה מנחה: טלי פרקש

טכניקה | אקריליק על בד, תאורת מקור, התאורה המכוונת מהמקור אל התמונה מחלפת מדי כמה דקות, וכך מתקבלת כל פעם תמונה חדשה.

בעבודתי מוצג צילום בו נראה אדם ניצב בשטח פראי, אוחז באבן ומולו טיגריס. הסצנה מצולמת מזוויות שונות. אפשר לפרש כל תמונה בדרך שונה. בעבודתי אני מנסה להעלות את המודעות לחשיבות ההתבוננות בתמונה השלימה לפני שבחרים צד, ולזהירות מהחלטה מהי האמת על סמך חלק קטן שאותו רואים. ■

ארגמן שוורץ

אמת ושקר

אולפנת צביה, בני ברק

מורה מנחה: הילה סבן

טכניקה | פיסול וצילום

שרית ארנסט הבל, תכלית החיים אולפנת צביה, בני ברק מורה מנחה: הילה סבן

אנו מרגישים שחיינו חשובים ומלאי משמעות עמוקה וסיפוק, אך כשמתבוננים באמת, חיינו מורכבים ממיליוני דברים שנעשו כבר לפנינו ושייעשו גם אחרי מותנו. שום דבר אינו מתחדש באמת.

בעבודתי רואים גלגל מעץ חשוף עומד על מסילה. על הגלגל חרטתי את הפסוקים המופיעים בפתיחת ספר קהלת: "דור הלך ודור בא, והאקץ לעולם עמדת." (קהלת, א, ד)

טכניקה | רדי מייד, צריכה על עץ

רעות רז בחירה חופשית אולפנת צביה, בני ברק מורה מנחה: הילה סבן

לנו - בני אדם, יש נטייה לראות ולזכור את הדברים הרעים ולשכוח את הטובים. בעבודה שלי מוצגת מרינטה. היא כבולה לחוטים שלה וכמו כולם, היא במלכוד. העץ והחוטים מסמלים את המציאות שאלה היא נולדה, האם המציאות טובה באמת או רעה באמת? אין לכך חשיבות, זו המציאות. בהסתכלות ראשונית של אדם על עצמו הוא אינו רואה את הטוב, כדי לראות את הטוב עליו לעבוד קשה. ■

טכניקה | פיסול בסלוטיפ, רצועות גבס, נגרות, צביעה באקריליק

נעם קלייטמן מורכבות החיים אולפנת צביה, בני ברק מורה מנחה: הילה סבן

"כי השלום האמתי אי אפשר שיבוא לעולם כי אם דווקא על ידי הערך של ריבוי הדעות... שיתראו כל הצדדים וכל השיטות." (הראי"ה קוק, עולת ראייה, חלק א עמ' של-שלא)
השלמות תגיע לאחר ראייה מורכבת של הנושא על כל חלקיו ופרטיו, ויצירת תובנות חדשות ומעמיקות יותר בנושא הנידון. בעבודה בחרתי לעבוד עם חולצות בד, ולשם כך אספתי חולצות מאנשים שונים. לכל חולצה סיפור משלה, מאחורי כל חולצה עומד אדם, עומדת זהות. כל חולצה מבטאת משהו אחר ומוסיפה על המורכבות שבעבודה. ■

טכניקה | פיסול בסלטייפ, רצועות גבס, גדרות, צביעה באקריליק, פיסול בבד, סריגה

בעבודתי לקחתי חפצים שונים שסיימו
לכאורה את תפקידם בעולם ונזרקו
על ידי בעליהם. ראיתי בחפצים אלו
פוטנציאל לאלפי יצירות חדשות.
בהסתכלות שנייה כל חפץ נראה לי
מיוחד ושונה. התבוננתי בהם וניסיתי
"לברוא" אותם מחדש, למצוא להם
משמעות חדשה. ■

נעמה שושני מוחפצים אולפנת עפרה

מורה מנחה: איילה אופיר

טכניקה | פיסול בריי מייד

מור גרושקו תפר

אולפנת עפרה

מורה מנחה: איילה אופיר

כלי - חפץ מכיל, מקבל, אוסף לתוכו קשיים, אכזבות, טוב והצלחות. הכלי הקרוע, השבור, שואף להתאחות אך עדיין מכיל בתוכו את נקודת הקושי, הוא מחובר אליה ואינו מצליח להתנתק בקלות. הקושי חלק מהכלי ומהאמת שלו. לא תמיד יש אפשרות לאחות את הקרעים. אתה יודע שגם אם משהו ישתנה יישארו קצת זיכרונות מהקושי, כי הקושי כבר חלק ממך - הוא עזר לך לקום ולהתגבר. הטמיע בך את הבליטות והשקעים, השברים והסדקים שבכלי - שבך. ■

טכניקה | פיסול בחמר וחיבור בחוטים בעזרת מחט. גודל: שש קערות בקוטר של 20 ס"מ

מוריה אשכנזי חלונות

אמי"ת רננים, רעננה

מורה מנחה: נורית גלזר

החלונות מביאים עימם אור, חמצן, יופי, משב רוח ואת הטבע בצורותיו השונות (אור חושך, יום לילה). החלונות מבטאים את ההתבוננות הפנימית והחיצונית, ההסתכלות פנימה אל עבר הנפש, הנשמה וההסתכלות החיצונית אל עבר הטבע, האדמה. העיניים בגוף האדם הם הפתחים שדרכם מחלחלים ונכנסים דברים לנשמה, לנפש והם מדרבנים ומעודדים לעשייה, הצלחה והישגים. כך גם החלונות משמשים פתחים לעולם החיצוני, לטבע לאנושות ולכל העולם הנפלא אשר

טכניקה | שמן על בד

עדי חסאן תהליך יצירת היין אמי"ת רננים, רעננה מורה מנחה: נורית גלזר

בחרתי להתמקד בנושא היין בהשראת עיסוקו של אבי בייצור יין במרתף ביתנו.
תהליך ייצור היין היה ידוע עוד בימי קדם, כאשר גילה האדם כי מיץ או פרי עוברים תהליך לא ברור שבסופו נוצר משקה משכר. כבר מימי קדם יש ליין משמעות רבה בתרבות האנושית. ■

טכניקה | שמן על בד

אור אהרן רק על עצמי לספר ידעתי אמי"ת רננים, רעננה

מורה מנחה: נורית גלזר

"רק על עצמי לספר ידעתי"

(רחל)

נושא זה מסייע לי להתבונן בעצמי להכיר את שיש
בתוכי - חוזקות, חולשות של בני האדם - "אדם
הקרוב אצל עצמו".

הדיוקן העצמי מבטא ומביע את הרצון לדעת מי
האחר, כי רק אז אוכל להכיר את עצמי, כמו שנאמר:
"לדעת את הזולת זה חוכמה,
לדעת את עצמי זאת נאורות".

טכניקה | שמן על בד

נעמה אנסבכר

חלון

אולפנת נוה חנה, גוש עציון

מורה מנחה: לביאה כהן

כשאני הולכת ברחוב אני שמה לב לחלונות הבתים, לצורה שלהם, ולפעמים גם למי שמאחוריהם. החלון יוצר סוג של תקשורת. לו לא היו לבית חלונות - לא לו קשר עם העולם החיצוני. החלון שימש לי דימוי ליצירת שיח בין בני אדם ולהיווצרות סוגים שונים של מערכות יחסים. ■

טכניקה | אקריליק על רידי מייד, חלונות

מה זו חוויה רוחנית? שאלה זו מהדהדת בי זמן רב ובהקשרים שונים. עם החשיפה שלי לאמנות גיליתי שלאמנות יש יכולת לעורר חוויה רוחנית. חוויה של לב ושכל. חיפשתי דרך לבטא חוויה הבאה מעולם הרוח באמצעות ביטוי חזותי, תנועתי - ריקוד. אי שם בפולין, רגע לפני שהגענו לכאב של אושוויץ, רקדנו. הריקוד, השיר, המילים, החברות, "הביחד", רוממו את הלב. ■

שרה הירשפלד
לרקוד עם הרוח
אולפנת נווה חנה, גוש עציון
מורה מנחה: לביאה כהן

טכניקה | אוריליק על קנזוס

יעל כאן נצחיות

אולפנת נוה חנה, גוש עציון

מורה מנחה: לביאה כהן

המכשירים האלקטרוניים הם מוצרי צריכה תעשייתיים, זמנם קצוב ושימושם תכליתי. ציירתי על חפצים אלו ציורים מתולדות האומנות - יצירות חיות הנשארות לאורך זמן ומשמעותם עמוקה יותר, יצירות שהזמן החולף אינו פוגע בהם. ביצירה שלי החזרתי את המכשירים הישנים והשבורים לחיים ולמעגל הזמן והענקתי להם משמעות רגשית ונצחיות. ■

טכניקה | אקריליק על רדי מייד

רחל ישראלי שכבות

אולפנת נוה חנה, גוש עציון

מורה מנחה: לביאה כהן

בכל יום מחדש מתכסה האישיות שלנו ב"קליפה". כל דבר שאנחנו פוגשים בדרך משפיע עלינו ומוסיף עוד נדבך מעל השכבה המכסה אותנו.

בחרתי לצייר את הדמויות הקרובות אלי. ציירתי אותם במקום הראשוני והטהור שלהם - בילדותם, ללא השכבות וללא הקליפה. בחרתי לצייר בתוך כלים משומשים - סירים ומחבתות. בכלים אלו שכבות רבות שנוצרו על ידי הבישול בהם. הבישול יצר בהם דבר חדש. ■

מיצב, טכניקה | אקריליק על סירים ומחבתות

קרן דניאלי בגן העדן של ילדות אור תורה סטון בנות, ירושלים מורה מנחה: זיוית נגר

בעבודה שלי החלטתי לבנות ארמון
העשוי מגרגרי חול שתכונתם העיקרית
היא השבריריות והאינסופיות. ניגוד זה
בין החומר לתוצר הסופי אני מוצאת
באתגרים ובמכשולים של חיי. בנוסף,
הארמון מייצג עבורי ילדות שהייתה
ואיננה. ■

מיצב, טכניקה | פיסול בחול

טל רדמן

פנים-פנים

אור תורה סטון בנות, ירושלים

מורה מנחה: זיזית נגר

יוצא שאת תמיד שותקת
אבל בפנים זה בוער ונשרף הכול
כל המילים שנעלמו,
תמצאי אותן בחלומות של אחרים.

שנים כולם בורחים, שנים כולם חוזרים
רודפים אחרי השמש
שנים הם שואלים, שנים לא מקשיבים
שומרים הכול בבטן.
(חלומות של אחרים, עידן רייכל)

הפנים הם הכלי הטבעי שלנו להביע את הרגשות והמחשבות שלנו.
קורה לנו לפעמים, שאנחנו בורחים להסתיר את הרגשות שלנו, הבעת הפנים אינה משקפת את מה
שקורה לנו בפנים. ■

טכניקה: ציור על פנים, צילום

אמונה ברדח להמריא למרחקים אולפנת צביה, מעלה אדומים מורה מנחה: רבקה בשארי

נשר בעיניי הוא עוף מלא כוחות.
בתעופה שלו יש עצמה אמתית
וחזקה, ותחושה שהוא בולע
את כל מרחבי השמיים ויופיים.
אני מרגישה שזה מדבר אליי.
אני רוצה לעוף אתו למרחקים,
אני מרגישה שזה נותן לי כוחות
לחיות. ■

טכניקה | פיסול

אולפנה למדעים ואמנויות נווה שרה הרצוג, בני ברק
אולפנית בנ"ע ישרון, פתח תקווה.
אולפנית בנ"ע, תל אביב
אולפנית אורט טבריה
אולפנת אורות עציון, ראש צורים
אולפנת אוריה, גוש עציון
אולפנת אמונה לאמנויות, ירושלים
אולפנת אמונה, פרדס חנה
תיכון אמי"ת נגה, בית שמש
אולפנת בנ"ע נריה, טלמון
אולפנת בנ"ע סגולה, קריית מוצקין
אולפנת בנ"ע, כפר פינס
אולפנת גילה, בית שמש
אולפנת חורב, ירושלים
אולפנת נוה חנה, גוש עציון
אולפנת עפרה
אולפנת צביה יצירתית, ירושלים
אולפנת צביה, מעלה אדומים
אולפנת צביה, בת ים
אולפנת צביה, בני ברק
אולפנת קריית ארבע
אולפנת שעלבים
אמי"ת רננים, רעננה
תיכון אזורי דרכא שק"ד, שדה אליהו
ישיבה למדעים ולאמנויות בר אילן, ת"א
תיכון הימלפרב, ירושלים
תיכון מעלה ערב ג'ינוגלי, ירושלים
אולפנת צביה, הרצליה
אולפנת אי"ל ברמה, נוב
אולפנת לבונה, מעלה לבונה
תיכון אור תורה סטון בנוה, ירושלים

עשור לתערוכות מגמות האמנות בחמ"ד

